

LA COL·LITA DE LA LLENGUA

No tenen raó els pessimistes que van pels carrers i pels llocs de reunió de Catalunya amb un trist seguit al·lucinat i un lleu gemec a flor de llavi. No és veritat, a despit de totes les prohibicions i de totes les restriccions, que, del dia 15 de setembre ençà, els catalans hagin perdut ni hagin abdicat res d'essencial, ni que hi hagi tan solament res en perill. Mentre molts oradors polítics han de restar silenciosos i alguns periòdics de batalla veuen interrompuda l'ur publicació, totes les grans forces actives de la raça segueixen en ple treball i en ple rendiment.

Repasseu, des del pronunciamient ençà, la producció en el camp de la nostra llengua. Hem pogut fer, en dos mesos i mig, una bella i bona collita.

El nostre teatre — una mica anèmic, certament — s'ha enriquit amb dues altes obres, dramàtica i lírica. L'una, "Les veus de la terra", d'En Josep Maria de Sagarra, i "Vacances reials", d'En Carles Soldevilla.

La nostra poesia lírica — una de les millors dels temps actuals, indubtablement superior avui a la castellana — ha obtingut esplendida reifloració de la col·lecció "Els poemes d'ara" i ha fet el noble guany de la darrera obra d'En Josep Maria López Picó, "Cinc poemes", on predomina, a despit del títol, la forma epigràmica, aquest brillant foc d'espurnes que tant s'avi amb l'esperit del poeta i que ens dona versos puerils de misteriosa claror estel·lar.

— Mira, nen, quina estelada! —
L'infant mira al cel i diu:
— Pare, des de l'altra banda
també ens miren cada nit?

La trasplantació de les obres dels clàssics grecs i llatins al nostre idioma, que realitza la Fundació Bernat Metge, ens ha donat dos volums més: el primer tom dels discursos de Ciceró, traduïts per Llorenç Riber, i els "Records de Sòcrates", de Xenofont, traduïts per Carles Riba.

La il·lustració mensual "Bella Terra" ens ha ofert un magnífic primer número, culte i mundà, artístic i literari, on el nostre "Apa" ens ha fet present d'una al·legoria de la tardor, que tota sola val per mil dibuixos i que hom no es cansa de mirar, sobre tot cap a la banda on hi ha aquella figura de l'acordió, insuperable expressió de la malenconia.

La nostra ciència, persistent en la seva feina múltiple, ens dona l'interessantíssim estudi de caràcter prehistòric "El vas campaniforme a Catalunya i les coves sepulcral neolítiques", de Serra i Vilaró, editat amb la cooperació generosa dels benemèrits patricis que sostenen el Museu Diocesà de Solsona.

Encara hem d'esmentar la represa de la publicació de les obres de Ramon Llull, el catalanista i universal esperit, doctor amb claror de foc intern. I podem anunciar la preparació del segon volum de "Anuari de Catalunya", una assaïstria sense dubte un tant assenyatada, però que val la pena de llegir.

Si aquestes branques de l'obra de la llengua han fructificat en aquest període de forat dejuni polític, per totes les altres circons la saba fecunda en silenciosa elaboració.

EL SOROLLOS SUBTERRANI DE BÀVIERA

(Del nostre enviat especial)

MÚNIC - 10 de novembre

D'un cantó es comprèn perfectament el xivari de la reacció bavaresa. El soldat bavari fou durant la guerra un element de primer ordre, segurament el millor soldat dels que hi prengueren part. La guerra, que fou feta principalment per gent del camp, pel pagès, trobà a Baviera, país eminentment agrícola, una font de rendiment inexhaustible. En aquesta lluita entre Múnic i Berlín s'hi ha de veure principalment una supervivència de la lliuretat entre el camp i la ciutat, entre l'home de la trinxera i l'home del front intern. A cap lloc d'Àlemanya es viu com a Baviera el record de la guerra. La llegenda, difosa a tot l'imperi, que la guerra no fou perduda als camps de batalla, sinó de portes endins i per obra de la revolució, té aquí una realitat impressionant.

Més que res, doncs, el moviment reaccionari bavari és un moviment simplista, de colors místics, format de records, d'ingenuïtats i de crítics de gent que es vol esbravar. D'aquí la seva crueltat i el seu poc esdevenidor. No podent rompre la clau que els ha tancat s'entretenen destruint les fustes de la gàbia. Persegueixen amb un refinament i amb una reticència desconeguda en els flocs clàssics dels "pogroms", els jueus que hi tenen botiga oberta.

Troben que són uns desorientats, uns aprofitadors de la catàstrofe que només estan a la guàrdia del Tractat, en diuen els diàlegs dels diàlegs són panyols contra França, es parla de la revènja i de la guerra com dels objectes de primera necessitat. I diguem-ho clar: l'opinió, el carter, la massa, és més amb Hitler que amb Von Khar. Von Khar, malgrat les afirmacions que cada dia fa assegurant d'ésser el "menager" tècnic del cop d'Estat general, és considerat com un traïdor. L'home del carrer és Hitler. A les cantonades surten amb la profusió dels bolers a la tarda papers que diuen: Volem Hitler! Així Von Khar! Les ordres de Von Khar no són obediències. De les set del vespre endavant, són prohibits a Múnic els grups de més de tres persones. I a la nit no hi ha manera de dormir per les cançons de les bandes imponents de reaccionaris que recorren la ciutat com aquell que va a fer serenata.

Serà equivocat suposar que d'un estat d'opinió semblant no en pot sortir res, però seria exagerat creure, com diu Ludendorff en els seus discursos, que de Baviera es sortirà una Europa nova. La descomposició a tot l'imperi de la idea republicana i de la constitució de Weimar, és dau a la preexistència del xivari bavari. Així ha mort allò. Baviera perimetrà, arribat el moment, el cop de timó a la dreta. Aquest cop de timó és cada dia més pròxim. La vida del gabinet Stresemann número 3 és un pur tronoll. Una indiferència general rodeja aquests moviments. Després de Stresemann vindrà una dictadura militar que servirà de pont a un intent de restauració general monàrquica. No es ven en la perspectiva del país cap força per oposar-se a aquest assaig general de tornada a l'antic. No hi ha cap perill de revolució comunista. La social-democràcia, que disposa en l'època del cop Kapp dels sindicats per a la vaga general, viu dels interessos creants, de l'esforç i de les delatades del gran partit que fou. Tota la realitat alemanya, interior i internacional, s'ha encarrilat i s'encarrila cap a la creació de la dictadura reaccionària, però qui ha donat un terreny d'exercitació, un aire per respirar, una impunitat i una justificació a la reacció, ha estat Baviera.

Hi ha un símptoma que és decisiu per provar el que diem: el prestigi que a Baviera tenen els generals d'entolats, en la qual cosa no estan sols els bavaresos, prova que aquest poble viu de la pura llegenda i que sobre les falses donades d'aquest viure s'hi pot edificar qualsevol cosa. No hi ha pas l'excepció de dir que Ludendorff és un general no va guanyar encara, i que és un general molt bo. Històries. Es certament difícil jutjar l'activitat d'un polític civil, però no hi ha problema quan es tracta de jutjar un militar. Les guerres guanyades produeixen generals bons i les guerres perdudes, a la trinxera o al front intern, és igual, produeixen generals dolents. El viure en el pur somni pot, doncs, donar a la figura de Ludendorff l'aire d'un gegant. De seguida, però, quan aquest somni es posa sobre la pedra de tot de la realitat del davant, no s'hi podrà altre camí que dissoldre's.

I aquesta és la falsedat de posició en què viu tota la reacció alemanya. Falsedat de posició conscient, sens dubte, la qual cosa no fa més que justificar una altra vegada aquella profunda observació de Maxmilian Harten que la característica de la història d'Àlemanya és la facilitat inaudita i implacable amb què la classe dirigent ha enganyat sempre aquest poble. El sol fet que a Àlemanya es parli de dictadura militar, és ja una provocació. El parlar de restauració

monàrquica és un suicidi voluntari. I en darrer terme el que resulta clar és que a la base de la política d'aquest poble el que hi falta és intel·ligència i ponderació.

Hem fet notar moltes vegades que resulta colpidor veure l'arrelament que té en aquest país la idea de predestinació. A Baviera es professa això sense la més petita punta d'ironia i només es creu en la fatalitat favorable. L'altra fatalitat, la infensiva o l'adversa, es deixa per als altres pobles ciutadans del planeta. La idea de la predestinació és el que dona nodriment i força a aquestes sil·labes figures de la reacció. Si aquestes figures tinguessin una falta més petita que la que tenen les actuals, tindrien la mateixa força, perquè qui les manté és una causa exterior a elles mateixes. El comte de Reventlow i el general Ludendorff, Adolf Hitler i el comte Arco-Visconti — no tenen pas necessitat de provar massa coses per demostrar el que valen. El sol fet d'haver-se convertit en sacerdots dels instints més subterranis i tènors del germanisme els mantindrà la posició assegurada contra les competències.

I d'aquest fet, de la supervivència d'aquestes figures, proveït tot el mal. Amb aquestes figures al davant, la pèrdua del gust per la prudència i per la valorització justa de l'hora es converteix en aspiració nacional. Altra cosa és demanar que es parli del miracle i de la "victòria". Aquest miracle, en últim terme, farà possible el triomf d'una construcció d'Europa a la manera i segons el gust francès i l'afiançament de París en el punt més alt del continent. I enlloc el Kronprinz i el Wittelsbach, entre Hitler i Arco, entre Ludendorff i Reventlow i amb l'ajut del xivari de Baviera. Àlemanya es trobarà altra vegada isolada de tot el món, i l'opinió anglesa, que demana per conveniència i per necessitat una Àlemanya democràtica que procuri no fer quedar malament, altra solució no tindrà que cercar en altres llocs el contrapès continental que s'esperava d'Àlemanya.

I en el cas que la reacció alemanya vulgui repetir l'experiència de 1805 i els henci a cavall de la predestinació favorable i del miracle sobre França, ja veurem si d'aquest país en quedarà alguna cosa més que les cures. L'any 1805 era tot el món que marxava contra Napoleó i les idees noves. Ara, encara seria tot el món que marxaria contra Àlemanya.

Josep Pla

LA JOVENTUT QUE TREBALLA

També per a nosaltres, en un petit cenacle d'estudi i en el col·liment d'un acte íntim ha estat la lluita una actualitat. Es do temps, no circumstancialment, que tenim els catalans simpàtics, una fonda amistat, per la terra i la gent italiana. Relligats estretament per la història, oberts a la mateixa mar, amb fortes semblances d'esperit, no ens serà mai un tòpic el parlar de sentiments palesats cada cop que l'avinentesa ens posa en contacte. Vull parlar, sense treure'l del seu caire modest, d'un d'aquests casos, perquè suggereix problemes interessants per a la nostra joventut, que en justifiquen el comentari.

Corresponent a l'amable invitació d'un eminent saví italià, feta durant el curs que vingué a donar la passada primavera, un professor nostre es traslladà aquest estiu a la ciutat de Portici, per treballar en el seu laboratori. En saber-ho, tres alumnes, per pròpia iniciativa i sense altre estímul, decidiren acompanyar-lo, per tal de col·laborar en el seu treball. I fa pocs dies, ens digueren les impressions del seu viatge d'estudi.

El que convidà a parlar d'aquest fet tan senzill, és la ponderada proporció que en les converses prengueren la tècnica i la cultura general. Aquests joves que una bona mesada de vacances treballaren en un laboratori vuit hores diàries, podien venir a donar compte exclusivament de la seva feina, amb un to de suficiència. No ho feren així: saberen atribuir la justa valor a cada una de les activitats de l'esperit; exemple, sense importància si es vol, però simptomàtic en un dels problemes més interessants per a l'eficàcia desorientada de la nostra joventut.

Mirant-ho serènimament, veient la lassitud que porta de vegades, a contrapic la impaciència, haurem de reconèixer una evident millora, en el to intel·lectual col·lectiu, comparant-lo amb el d'uns anys enrera. Els persistents sacrificis, no duns pocs, sinó de molts — i sovint més abnegament dels altres — per la difusió d'una cultura, si no han donat encara fruits de plenitud, han influït, però, d'una manera prou intensa per fer-se sensible. Sense exagerar les il·lusions, pot dir-se que avui comença a començar-se en la gent espiritualment viva de la nostra terra, com un gran de civilització més amable i afuada, que suavitza aspersiones. Són la nombrosos, i ben variats de caràcter, els llocs, els àmbits, on hom s'hi troba bé. I aquest progrés d'educació social no és degut a altra cosa que a la cultura.

Cal constatar aquest fet, perquè són el més real estímul per a la continuïtat en la tasca. Sovint, en els anys darrers, en assistir a manifestacions o actes culturals, sota la qual apareixia brillant es veia l'artificialitat d'una cosa encara no prou viva, fet més que per imposició de l'ambient, sols per l'esforç de la voluntat, ens hem preguntat angustiosament si la croada per la cultura seria arrelada. Avui, mirant entorn, analitzant, en medis diferents, detalls variats que deixen polsar el bàlsam d'una evolució, sense un exagerat optimisme, però també amb una desconfiança moment, es pot constatar el canvi fet i posar una major i més confiada esperança en els resultats futurs.

Es un bon símptoma que es vagi esvaint aquell mutu ignorar de la tècnica i la cultura general, que vol dir indiferència, si no hostilitat.

Per això, quan els joves conferenciant parlaven, admirats de les pedres de la ciutat eterna, podria remarcar-se, amb justícia, que aquells vestigis arqueològics, símbol avui de la més pura abstracció artística, en el pol oposat del món de la tècnica — el concepte industrial modern — representen l'exemple supervivent d'un poble que es va desenvolupar en la pràctica de la vida, assolint un mestratge i una organització al·lucinatòria en tots els temps.

Els ben informats, podran afirmar que l'ofici de referència no prohibeix pas l'ús de la caputxina al temple (cosa, en tot cas d'incumbència del senyor bisbe), sinó que obria una fons delicat sobre el suposat funcionament d'un Pòpol a Sílice.

En una limitació sense horitzons, en un estret egoisme, que s'ha pot enganyar un instant amb la imatge del progrés material, s'enderròga aviat en una crisi a la qual sempre condueix el materialisme, la manca d'amor social, i l'obsessió de la vida massa mecanitzada, que s'asseguen i detenen sense la seva vivificant i fecundant de l'esperit. En canvi, cultura sense tècnica, porta de pressa i fatalment als escolicismes i les febleses decadentistes, a la innocent vanitat del dilettantisme, i finalment, per un procés degeneratiu accelerat, a la descomposició del poble.

Un concepte estret i fals pot fer semblar a alguns que la cultura, si no una enemiga de la tècnica, és una cosa, representant un temps perdut, que podrà aprofitar-se millor. Temen, com diu l'aforisme popular, que el llegir no faci perdre l'escriure. Res més erroni. És impossible fixar l'atenció solitària en els descants en les mateixes coses; és, doncs, il·lusori creure que tot el temps pugui emprar-se en un mateix objecte. Contrariament, els avantatges d'orientar la intel·ligència i donar una amplitud i un concepte de síntesi que repercuti d'una manera favorable en el treball de la tècnica. Fora fàcil demostrar a bastament que els grans tècnics són també, en el sentit general, homes.

Per què, doncs, el concepte general de coneixements base de la cultura, és designat amb el nom elàstic d'humanitat? perquè enriqueix l'esperit d'un fons de comprensió humana que porta l'enfortiment de l'esperit al sentit universal. Són els homes oberts a la vastitud del món, els que més es predisposen als altres i al poble. Els que es troben en la mitació professional o de classe no poden sentir la dignitat estel·lar amb la generositat entusiasta de l'home d'idea.

Per a les àmples horitzons intones ardues a l'ètica, empenia a l'individu, independentment de pensament, horitzons que igualment poden ésser oberts a través de l'esperit de l'obra estudiant en la pau de la cambra que materialment per l'esguard en el viatge. Fora bé, però, que la joventut sentís el desig de conèixer el món de més enllà de les fronteres. Cap altra font de coneixement i de formació pot ésser tan directa i viva. Cap tan necessària per a la deguda valorització del nostre — homes i coses — crític i sense sentència ni de gèneros. Base la més ferma de plenitud intel·lectual, d'esperit i d'observació, per poder exigir de la tècnica, posada al servei d'una voluntat ben formada, el seu màxim rendiment.

La demostració de la cultura i de la tècnica, porta, doncs, un major progrés i una civilització millor a les nacions.

Es a l'ensenyament una solida formació educativa en la formació individual, fet els joves més humans i més emprenedors, més lliures espiritualment, amb majors preocupacions socials, més ardis en les mateixes empreses professionals. Quecom d'això comença d'esborrar-se, d'una manera vaga però sensible, en la nostra joventut que treballa: estudiants, depentents, obrers. Cal, doncs, continuar sempre més intensament l'obra pacient de cultura, perquè l'entusiasme esmercat mai ho serà enebadent. Recordant aquesta cosa tan senzilla, però massa sovint oblidada, que diu de l'advenidor.

Carles Pi Sunyer

Full de dietari La Política

OFICIS CANSATS

Un estimat amic meu posseeix un enorme repertori de velles cançons, de velles acudits i de velles anècdotes. Això vol dir que el meu estimat amic té una memòria privilegiada i a l'ensens la dèria de llegir papers esgroguïts i polsosos. El missatge que no hi ha una tan saborosa i instructiva com aquesta... Potser sí. Però no tinc temps de dedicar-m'hi. Amb prou feines puc donar un cop d'ull a la premsa del dia i seguir a empenes i rotacions el moviment dels llibres i les revistes d'ara; com puc aspirar a encetar-me amb el paperam d'altres èpoques?

El meu amic, tanmateix és tossut, i sempre que en troba, per enlaminament en recita algun romanç de l'any 80 o retreu alguna frase d'Oloaga. Aquesta i Guixarro o del general Boin.

Així en va agafar per la gropa de la jaqueta i em va dir amb un accent desbistat, però ple de regust vint-centista:

"Viva el Duque", a la parada; viva el Duque, a la revista; mireu usteu, parece nada y cansa ser progresista."

El "Duque", naturalment, era el general Espartero, que va ésser Duc de la Victòria i que té consagrat un carrer nou de la Barcelona vella. El progressista que es queixava d'haver de tornar i de eridat un avint amb tenebres diferents, era un milicià.

"Viva el Duque", a la parada; viva el Duque, a la revista..."

Sí, fa una certa gràcia, no ho nego. Però què va que faci d'aquesta guita a hores d'ara? De quin mal em tindrà la recordança d'aquests versos de Bretón de los Herreros o de qual·l'ènd de les seves successores o predecessors? No voldrà, ja, el meu amic, que tregui aquesta facècia en un bofet de paper i ben elegada la fiqui dins un escapdori a un d'aquells mal·lallats?

No, és d'ésser progressista a cosa que fatiga més es l'època present, en que d'altres banda, no hi ha progrés més.

L'ofici veritablement cansat és el de fer diaris que no s'atomben a un full de paper higiènic.

CAUSA SOBRESSEIDA

Ha estat oblidada la causa que venia seguint-se contra En Josep Cornudella i Cabré pel suposat delictu d'insults a l'estatut, com a conseqüència d'un article publicat en el diari Foment, de Reus, el 28 del darrer setembre.

L'ATENIU ENCICLOPÈDIC POPULAR, CLAUSURAT

Per ordre de l'autoritat governativa, ha estat clausurat l'Ateneu Enciclopèdic Popular, d'aquesta ciutat.

BOICOT A LA XIRGU

Per bé que l'actiu Margarida Xirgu, de fa uns quants anys, l'assaja obstinadament a fer desaparèixer el dels català de la seva declamació catalana, la cosa li ha servit de ben poc. De les pocs, que, segons legim a l'Actualidad, de Mendoza, "molts catalans no han assistit a les representacions de Margarida Xirgu perquè és catalana".

CARTA D'EN LEIRROUX

Retall de El Progreso, òrgan d'En Lerroux, la següent carta, deixant la realitat:

"Madrid, 9 de novembre de 1923.— Señor don José Pi Sunyer.— Mi querido amigo y correligionario: Conste a su estimada del día."

"Se me ha informado también coincidiendo con las noticias ya citadas de esa lecura que trae soliviantados a algunos elementos, a parte de la institución u organización de la república catalana, que dicho de otro modo no significa ni quiere decir otra cosa que Separatismo."

"Comprendiendo usted que no yo por consideración política, que sería acción muy fundada y respetada, sino por todos los que me han en con dirección y significa o puede significar independencia, solidaridad, ni siquiera correlación con elementos que se mueven por otra a la patria española, he de expresar repulsa, amplexo y la más entusiasta adhesión."

"Nada fuera de esa región, creo amar tanto a Cataluña como los que de ella hacen alarde y lo plasman en bandera de rebeldía, pero digo que mi amor por Cataluña implica indispensable y necesariamente, amor por España, y así como no concebía amar separadamente el corazón o la cabeza de mi madre independientemente del resto de todo su cuerpo moral y físico, así no concebía el amor a Cataluña o el amor a la tierra en que nací, sin que ello implique necesariamente e indisolublemente el amor a España entera."

"Concedo y disculpo muchas locuras como si fueran los arrebatos de la juventud irreflexiva, y las he oído como le oyen, las blasfemias que son manifestaciones de estados patológicos, o de simple educación moral, pero en cuanto a lo que pretende materializarse y convertirse en acción, naturalmente que siempre en mí el amor a la Patria gran de la única, a la raza, a la Historia, a todo el patrimonio moral y material que nuestros antecesores elaboraron con su sacrificio, para protestar contra esos movimientos repulsiuos."

"No conozco ningún nacionalismo que no sea racista. El es además filosóficamente, porque la humanidad camina en un lento marcha progresiva hacia su gran meta: la moral que la naturaleza misma prepara y se adapta a la tierra que habitamos, sin que ello signifique, porque no es lo mismo unidad que unitarismo, condenación de las variedades que pueden ser fructuosamente cultivadas en las regiones, como en las naciones, como en las comunidades."

"Detengo aquí mis reflexiones que me llevarían muy lejos, para decir brevemente que yo no quiero nada, ni trato nada, ni admito nada, con elementos que no empiecen por reconocer como el principio motor de una acción común, el amor a la Patria que es innato, que no excluye el amor a la fraternidad de los pueblos, dicho esto por lo que interesa a las extremas izquierdas, ni excluyo tampoco el reconocimiento de personalidades históricas que dentro de la unidad española pueden reanudar su misión. Y en una palabra, que no quiero nada, ni admito nada con, ni de separatistas o aliados suyos."

"En cuanto a otros elementos, simplemente obviados sin filiación política ni social, nuestra posición debe ser también franca y leal. Nosotros vamos a la República y procuraremos, una vez establecida, que sea lo más liberal, lo más progresista, lo más democrático que nos permita el estado mismo de nuestra país, dicho entendido que si yo llego a personalizar el Poder, con la "Caceta" en la mano demagoguista que se puede ser tan gubernamental como yo soy, y tan radical que nadie me aventajaría en ello, para establecer la base de una convivencia social de justicia y de progreso. Por tanto, para esos elementos toda nuestra protección y nuestra ayuda en tanto que signifiquen cosas que en la organización económica presente, o en una vida de injusticias, pero sin que ello signifiquen que adquiramos personalidad de ir más allá que la evaluación de los tiempos que nos rodean, afirmando que si preferimos hacerlo, en nosotros."

El patrimonio ideal está la máxima aspiración de justicia social.

"Ahora más que nunca es indispensable proceder con cautela y no embarcarse en empresas aventuradas de reconstrucción, que acaso están dirigiendo aquellos que necesitan justificar su origen, empleando procedimientos reaccionarios que les presenten como salvadores del orden, sumando así gente que hoy no están a su lado incondicionalmente y, nada más propicio para tal efecto, que una quimera absurda como era de lanzarse al campo en nombre de un ideal separatista, y conjurándose ideas que entre el tralalar de explotación y traicionismo."

"Un saludo afectuoso a los amigos y me reitero muy siempre con afecto, a Lerroux."

"LA MAINADA". SUSPESA

Per ordre de l'autoritat governativa ha estat suspesa la publicació del setmanari infantil La Mainada.

LES CAPUTINES NO ESTAN PROHIBIDES

Rectificant amb mot de que la notícia publicada en una de les nostres últimes edicions relativa a un ofici a Sílice pel senyor governador prohibia l'entrada de la caputxina a l'església.

Més ben informat, podem ara afirmar que l'ofici de referència no prohibeix pas l'ús de la caputxina al temple (cosa, en tot cas d'incumbència del senyor bisbe), sinó que obria una fons delicat sobre el suposat funcionament d'un Pòpol a Sílice.

LA SITUACIÓ A EUROPA

La crisi alemanya continua oberta. Kharhoff ha hagut de renunciar i l'actual Govern que és populista — és seu — no el volen seguir per haver demanat el canvi dels socialistes; els nacionalistes exigien la dimissió d'Hitler, i per això tampoc podien formar Govern. Finalment, capità el general Hindenburg, que va ser regat de formar Govern. Però que tope amb el que el més probable és que el Govern no pugui funcionar.

FINANCES I COMERC

COTITZACIONS DEL DIA 26 DE NOVEMBRE DE 1923

BORSA MATI					BORSA MIT					DIVISES CONTINGENTS					BORSA DE MADRID					BORSA DE PARIS					CANVI DE L'EN					MERCAT DE COTONS							
	Obra	Alt	Baix	Tanc		Obra	Alt	Baix	Tanc		Obra	Alt	Baix	Tanc		Obra	Alt	Baix	Tanc		Obra	Alt	Baix	Tanc		Obra	Alt	Baix	Tanc		Obra	Alt	Baix	Tanc			
Nord	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		Francs	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100			
Alcant.	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		100	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100			
Andalus	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		100	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100			
Colonials	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		100	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100			
Plata	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		100	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100		100	100	100	100			

BORSA TARDIA					BORSA DE LONDRES				
	Obra	Alt	Baix	Tanc		Obra	Alt	Baix	Tanc
Nord	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Alcant.	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Orendes	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Colonials	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
P. C. Metrop.	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
G. Metrop.	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Automobus	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Plata	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2		67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2

BORSA DE MADRID				
	Obra	Alt	Baix	Tanc
Interiors	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Amortizable	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Exterior	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Banc d'España	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Banc Esp. de Crédit	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Cano. Rep. Rio Plata	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Tabacos	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Sucres P.	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Sucres ord.	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Cedulas	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Nords	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Alcant.	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Francs	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Liturs.	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2

BORSA DE PARIS				
	Obra	Alt	Baix	Tanc
Londres	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Bolton	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Kapanya	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Indes	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Italia	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Nova York	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Portugal	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Sabena	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Sabena	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Argentina	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Brazil	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Grécia	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Noruega	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Dinamarca	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Berlin	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Viens	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
Praga	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2

CANVI DE L'EN				
	Obra	Alt	Baix	Tanc
Monedes or Alfons.	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
" " " " " "	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
" " " " " "	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
" " " " " "	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
" " " " " "	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
" " " " " "	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2
" " " " " "	67 1/2	68 1/2	68 1/2	68 1/2

MERCAT DE COTONS							
Cotitzacions del dia 26 de novembre de 1923							
	Disp.	Dubre.	Oger	Marc	Maig	Juliol	Octu.
NOVA YORK	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2
Tanca anterior	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2
Obertura	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2
Segon telegrama	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2
Tanca	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2
LIVERPOOL	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2
Tanca anterior	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2
Obertura	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2
Segon telegrama	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2
Tanca	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2
NOVA ORLEANS	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2
Tanca anterior	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2
Obertura	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2
Segon telegrama	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2
Tanca	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2	25 1/2

Desgut als temporals no s'han rebut els canvis de Londres

BANCA I COMUNITAT DE CATALUNYA			DEUTES DE L'ESTAT			OBLIGACIONS FERRO-CARRILS			OBLIGACIONS FERRO-CARRILS			AIGUA, GAS I ELECTRICITAT			ACCIONS			ACCIONS VARIES			ACCIONS VARIES			BORSA DE PARIS		
Ant. Cort.			Ant. Cort.			Ant. Cort.			Ant. Cort.			Ant. Cort.			Ant. Cort.			Ant. Cort.			Ant. Cort.			Ant. Cort.		
Empressa 1914 70 71			Interior 4 % A. 70 71			Villavieja 4 % 70 71			Manresa-Barça 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Banc d'Espanya 500 500			C. Gr. Tabac 7 1/2 % 220 220			Indus. Alcolohera 75 75			Interior 4 % 100 100		
C. C. Comunal 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Amanas 4 % 70 71			C. Gral. Trans. 4 % 70 71			C. Mail. Elct. 6 % 70 71			Banc de Catalunya 100 100			C. Gr. Tabac 7 1/2 % 220 220			Banc Extranj. 4 % 475 475					
DIPUTACIÓ DE BARCELONA			Exterior 4 % A. 70 71			Oques 4 % 70 71			Transvies BEO 5 % 70 71			C. Mail. Elct. 6 % 70 71			C. Trasilanica 0 70 71			C. Gr. Tabac 7 1/2 % 220 220			Ac. Alcant. 50 50					
Emp. 3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Tucela 5 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Ac. Andalusos 272 272					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
AJUNTAMENT DE BARCELONA			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
Empressa 1908 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71			Canal Argell. 100 100			C. Trasilanica 0 70 71			Obs. 1 1/2 % 50 50					
3.000.000 70 71			Exterior 4 % A. 70 71			Nació 1 1/2 % 70 71			St. And. 4 % 70 71			C. Fluid. Elct. 6 % 70 71</														

MERCAT DE LLOTJA

BLATS				FARINES				DESPULLES				CEREALS			
Alcant.	100	100	100	Alcant.	100	100	100	Alcant.	100	100	100	Alcant.	100	100	100
Alcant.	100	100	100	Alcant.	100	100	100	Alcant.	100	100	100	Alcant.	100	100	100
Alcant.	100	100	100	Alcant.	100	100	100	Alcant.	100	100	100	Alcant.	100	100	100
Alcant.	100	100	100	Alcant.	100	100	100	Alcant.	100	100	100	Alcant.	100	100	100

NA FRANCISCA BURGUET I BOSCH

Vídua de Joan Campobadal i Jofre

mori cristianament el dia 20 del corral a l'edat de 74 anys a la vila de Sallent

(A. C. S.)

Els que la ploreu fills Vicens, Antònia i Joan, fills polítics Josep Sitjas Mas i Maria Teresa Bergé i Coll, nebots, néts, netes, besnet i família tota, fan avinent a llurs amics i coneguts que el pròxim dia 28, a les vuit del matí, se celebraran funerals en sufragi de la seva ànima a l'església de Santa Maria de Sallent, i els estimaran l'assistència al dit acte i els preguen un pietós record en les seves oracions.

Sallent, 25 de novembre de 1923.

Impressió general:

Mercat. — El d'ahir, mot animat, veient-se bon nombre de compradors forans.

Mercat. — Segueix la fermesa en el preu d'aquest gra i sense que es vegi per ara cap obstacle a la pujada. Molts d'aquests tenedors no volien vendre a cap preu, esperant sens dubte millor ocasió, i la tindran, si com es creu posen els drets d'aranzal antics. Al començament del mercat es feia anomenat la per aquest dar al tancar-se ja era impossible a menys de 33 1/2; amb tot molts d'aquests venedors ha 33 1/4 i fins a 33 comptat, i per preu. No serà, doncs, cosa estranya que avui alguns d'aquests venedors pretinguin 34 pessetes, i tant per la qualitat Plata com per la de Sud Africa.

D'altres gèneres, com mongetes, garrofes, ferratges i alguns cereals, gairebé no es mouen. En canvi els vases, ordís, civades i cigrons, sembla que inicien una tendència a la baixa.

Ingressos de la Companyia dels Ferro-carrils del Nord d'Espanya

De l'1 al 10 de novembre propassat aquesta Companyia porta un augment en la seva recaptació de 750.553,37 pessetes vista la mateixa recaptació en les esmentades dates de l'any 1922.

De l'11 al 20 de novembre propassat porta un total d'augment en la seva recaptació de 10.385.990,77 pessetes vista la mateixa recaptació en les esmentades dates de l'any 1922.

A la Junta Sindical del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa i de la Borsa Oficial de Comerç fa saber la de Madrid que el jutjat de primera instància i instrucció del districte del Congrés, d'aquella Cort, l'ha acordat la retenció de la Obligació del Tresor, 25 per 100 emissió primer de gener de 1923 dos anys data sèrie A números 144.408 a 144.410.

Dr. Noguer Moré

Dr. Noguer Moré

Dr. Noguer Moré

Soler i Torra germans

Manquers

Manquers

Manquers

Unces, 144 per 100.

Unces, 144 per 100.

Unces, 144 per 100.

Dr. Durán, oculista

Dr. Durán, oculista

Dr. Durán, oculista

SOLER I TORRA G. MANS

SOLER I TORRA G. MANS

SOLER I TORRA G. MANS

BANQUERS

BANQUERS

BANQUERS

RAMBLA DELS ESTUDIS, 13, I BONSUCCÉS, 1

RAMBLA DELS ESTUDIS, 13, I BONSUCCÉS, 1

RAMBLA DELS ESTUDIS, 13, I BONSUCCÉS, 1

VALORS - CUPONS - GIRS - CANVI

VALORS - CUPONS - GIRS - CANVI

VALORS - CUPONS - GIRS - CANVI

Nogociem tots els cupons

Nogociem tots els cupons

Nogociem tots els cupons

venciment 1 de desembre pròxim

venciment 1 de desembre pròxim

venciment 1 de desembre pròxim

Anuncis Oficials

Anuncis Oficials

Anuncis Oficials

DRASSANES DE LA MEDITERRANEA, S. A.

DRASSANES DE LA MEDITERRANEA, S. A.

DRASSANES DE LA MEDITERRANEA, S. A.

P. E. M. VIVOMIR, S. A.

P. E. M. VIVOMIR, S. A.

P. E. M. VIVOMIR, S. A.

Fills de F. Mas Sardà

Fills de F. Mas Sardà

Fills de F. Mas Sardà

Sabó "LA OCA"

Sabó "LA OCA"

Sabó "LA OCA"

Chaves i Ca, S. en Cta.

Chaves i Ca, S. en Cta.

Chaves i Ca, S. en Cta.

Doctor Montaña

Doctor Montaña

Doctor Montaña

J. de Llobet

J. de Llobet

J. de Llobet

Institut Quirúrgic

Institut Quirúrgic

Institut Quirúrgic

Dra. Campaná Cassi

Dra. Campaná Cassi

Dra. Campaná Cassi

EL SINDICAT LLIBRE MERICANTIL

Va celebrar-se l'anunciada reunió para la elecció de Junta, essent nomenats: President, Francesc Clavijo; secretari, Ricard Garcia; vice-secretari, P. Llobet; tresorer, Leonard Garcia de la Cruz; comptador, Vicens Molleda; vocal, Josep M. Puig.

La nova Junta té el propòsit d'actuar energicament.

ASSEMBLEA DEL SINDICAT LLIBRE DEL RAM DE L'AIGUA

També va reunir-se en assemblea aquest Sindicat, a la qual hi assistiren els companys Roig, Sales i Ors, els quals varen estudiar la crítica situació que s'apropa en el ram i la que necessàriament se'n derivarà per al futur i tèxtil.

Fou acordat el nomenament d'una comissió encarregada d'estudiar amb detenició els mil·lions que haurien de portar-se a la pràctica perquè els obrers no arribin a la dolorosa situació que se'ls crearia en cas d'un atur forçós i per evitar-lo.

Va nomenar-se el Comitè de barriada compost pels companys Salvador, Puigdollírol, Bonel, Costa i Sanjuan.

Diumenge vinent se celebrará una nova assemblea, que pels assumptes a tractar serà de gran importància.

EL COMITE PRO-PRESOS

El Sindicat Llibre ha fet públic el que segueix:

"Posem en públic coneixement de tots, per tal d'evitar certes anomalies, que solament els companys Roig, Clavijo i Port, del Comitè pro-presos, són els autoritzats per rebre els donatius que es facin per a aquest fi.

Si algú pretengués recaptar amb aquesta excusa, que no fossin els esmentats companys, han de negar-se en absolut a fer-ho. Tots estan autoritzats per sollicitar, però el cobrament no poden efectuar-lo més que els esmentats companys.

ESpanyol

El distingit actor i autor Enric Lluellas, ha remès a aquesta empresa una fragi-comèdia en cinc episodis titulada "Mariónetes", que serà estrenada molt aviat. L'obra es desenvolupa en un ambient de baixos fons i dona ocasió a l'autor de dibuixar un seguit de tipus pinfrescos còmics i sentimentals, que segurament despertaran en l'espectador veritable interès.

COLISEUM. — Demà s'estrenarà la grandiosa producció cinematogràfica "Els dos sergents francesos", adaptació de la coneguda obra teatral del mateix títol. La pel·lícula està presentada amb gran esplendor i l'execució és perfecta.

Del Municipi

SE SUSPEN PER UNA SETMANA L'AUDIENCIA PUBLICA

Per mor dels molts afers que l'Alcalde ha d'estudiar i resoldre, ha acordat suspendre durant aquesta setmana l'audiència pública.

REFUSIO D'OFICINES

La Comissió Central ha acordat proposar al Consistori que es refonguin les actuals oficines Negociat d'Estadística i Política Social, Registre Civil i Institut Municipal de Demografia, en una de sola que se'n diria Institut Municipal d'Estadística, que atendrà els distints serveis distribuïts entre aquestes. Dins el termini de 15 dies, la Comissió proposarà al Consistori el Reglament pel qual s'ha de regir el nou Institut.

PALAU DE LA GENERALITAT

"ELS OCELLS AMICS"

La Comissió d'Educació General de la Mancomunitat de Catalunya, assabentada els senyors mestres que poden sol·licitar dos exemplars gratuïts del llibre "Els ocells amics", d'En Josep Maria de Sagarra, adreçant-se per escrit a l'esmentada Comissió, al Palau de la Generalitat, acompanyant un seguit de 0.10 pessetes per despeses de remesa.

LA SECCIO DE COMPTES MUNICIPALS

El general Lloreda ha disposat que, d'ara endavant, la Secció de comptes municipals funcioni al Govern Civil. Ja hi ha estat treballada tota la documentació.

La Música

CONCERTS DE L'ORFEO CATALA: PRIMERA SESSIO

MIQUEL LLOBET, GUITARRISTA

Diumenge passat va inaugurar brillantment l'Orfeo Catala la sèrie dels set concerts anunciats en dies festius, a la tarda.

Aquesta primera sessió fou confiada a l'eminent guitarrista Miquel Llobet, el qual oferí un programa selecte i variat, format amb obres originals per a guitarra i transcripcions de Sor, Mozart, Bach, Coste, Granados, Falla, Tàrraga i Albéniz, i tres cançons populars catalanes harmonitzades pel propi concertista.

El prestigi del nom d'En Llobet, tan estès a l'estranger, atreu sempre que aquest artista es deixa oír a casa nostra un públic nombros i deserta veritable expectació. Per això, malgrat tenir lloc la mateixa tarda de diumenge dues altres manifestacions musicals d'importància, la sala del Palau es veia ben animada.

En Llobet assolí un èxit complet, palesant en totes les obres que executà el seu gran domini de la difícilíssima tècnica guitarrista. Llàstima, però, que dins el Palau la guitarra ha de lluitar desavantatjament amb les dimensions de la gran sala, on, malgrat la seva admirable acústica, es perd un xic del que més vol en aquest instrument d'intimitat, car la qualitat única del seu timbre, tan insinuant, que oscil·la continuament dins una gamma infinita de matisos subtils, no es pot trametre a la distància en què el so per la seva poca intensitat no impressiona ja a bastament l'oïda.

Tot i reconeixent en les transcripcions interpretades per En Llobet una vàlua indiscreutable, per la seva fidelitat, sobretot, ben difícil d'assolir en el diàpass de la guitarra, preferim, de bon troc, les obres originals. En elles "sona" en tota la seva plenitud i els efectes més variats i sorprenents s'aconsegueixen sense esforç aparent.

En Llobet fou calorosament ovacionat i ja en acabar la segona part del programa hagué d'afegir una obra.

La coincidència d'un altre concert a la mateixa hora ens priva del goig d'escoltar la darrera part, en la qual figuraven les tres cançons catalanes que hem esmentat: "L'heren Riera", "El mestre" i "El fill del Rei", les quals ens interessaven fortament. Una en coneixem, "El mestre", bella mostra per a nosaltres de les facultats de compositor d'En Llobet i del seu coneixement profund de tots els recursos de la guitarra.

ASSOCIACIO INTIMA DE CONCERTS VERA JANACOPULOS, CANTATRIU, I L. SCHLEPIANOFF, PIANISTA

A la Sala Mozart tenia lloc entretant un interessantíssim recital de cançons, a càrrec de dues artistes que en temporades anteriors s'havien guanyat ja l'estima del nostre públic.

Per això no caldrà sinó ratificar amb efusió els elogis que repetidament hem fet de Vera Janacopulos i de la pianista que l'acompanya, L. Schlepianoff. L'art de la cançó és enlairat per aquestes artistes excepcionals a un grau insospitat d'emoció i de refinament, i escoltant-les passarem una estona d'inoblidable fruïció estètica.

Se'ns diu que aviat tornaran a actuar a Barcelona les talentoses artistes, i deixem per a allavors ocupar-nos detingudament del seu art exquisit.

Assenyalem aquest concert com un dels millors encerts de l'Intima.

TEATRE DEL LICEU: "EL BARBER DE SEVILLA"

La famosa òpera còmica de Rossini entra actualment en un període de crisi, degut més que al valor intrínsec que pugui tenir l'obra, a la interpretació que aquesta sol obtenir dels cantants.

Es sabut que els artistes italians, o a la manera italiana, són sempre més atents a la veu que no pas a un estudi personal i seriós com actors. Això dona lloc a la delicada comèdia de Beaumarchais ens sigui oferta pel regular amb una interpretació estereotipada, en la qual els cantants es valen d'una mitja dotzena de trucs, que ja ens els sabem de memòria i que ja no produeixen cap efecte en el públic. Si la comèdia es ressent de pobresa d'interpretació, la música per si mateixa no té el suficient relleu per mantenir l'interès de l'auditori, des del moment que Rossini es limita a fer un graciós comentari típic de l'obra, el qual no té res de genial, però sí molt d'intel·ligent. L'anunci d'aquesta òpera còmica suposa, doncs, l'amenaça d'una

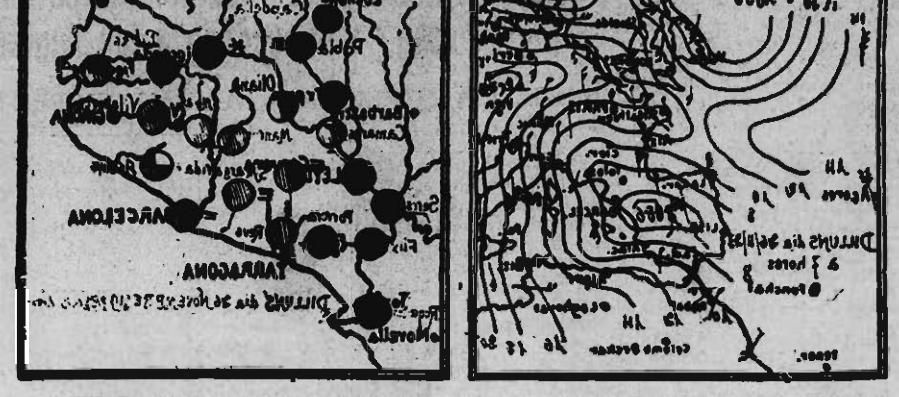
SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

Pla 20 novembre de 1923

1. SITUACIO ATMOSFERICA GENERAL A LES 7 DEL MATI. (Observacions d'Espanya, Nord d'Àfrica i l'Atlàntic; rebudes per telègraf sense fil).

Al centre de la Península Ibèrica es troba un nucli de perturbació atmosfèrica amb pluges generals i boires, compronent també el migdia de França i N. d'Itàlia.

Les altes pressions són a l'Europa central, produint en general bon temps en aquelles regions.

2. VENTS SUPERIORS, A BARCELONA. (Sondatges de l'atmosfera lliure, a les 7 del matí):

Altitud, metres: 250, 500, 1000, 1500, 2000.

Direcció: SW., SW., SSW., SSW., SSW.

Velocitat en metres per segon: 3, 6, 10, 16, 21.

OBSERVATORI METEOROLOGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Hores d'observació: 7, 13 i 18 hores

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 755.8, 752.9, 752.8. — Termòmetre sec: 13, 16.7, 15.1. — Termòmetre humit: 12.5, 15.4, 13.8. — Humitat (centèsimes de saturació): 94, 86, 86. — Direcció del vent: calma, SW., W. — Velocitat del vent en metres per segon: 0, 1, 1. — Estat del cel: tapat, seré. — Classe de núvols: strats; strats.

Temperatures extremes a l'ombra

Màxima: 11.2. — Mínima: 11.3. — Mínima arran de terra: 9.2. — Oscil·lació termomètrica: 6.9. — Temperatura mitja: 14.7. — Precipitació aigua, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data: 0.0 mil·límetres. — Recorregut del vent en igual temps: 30 quilòmetres. — Observacions particulars: boira bastant espesa al matí. Pluja lleugera.

NOVES RELIGIOSES

TEMPLE EXPIATORI DE LA SAGRADA FAMILIA SANTA MISSIO

Dimecres vinent, a dos quarts de set del vespre començarà a la cripta del temple de la Sagrada Família els actes de la Santa Missió, organitzada en aquella tinença parroquial.

De dijous, dia 28 de novembre, al 2 de desembre, els actes se celebraran simultàniament a la cripta del temple de la Sagrada Família, on predicaran en català els PP. Pijoan i Bausili de la Companyia de Jesús, i a l'església de les Beates Dominiques, carrer de Roger de Flor, cantonada a Mallerca, on predicaran els PP. Sanz i Sierra, de l'Immaculat Cor de Maria.

Els actes de la Missió tindrán lloc a dos quarts de set del matí, a dos quarts de tres de la tarda i a dos quarts de vuit del vespre, acabant-se el dia de la Puríssima amb solemne missa de Comunió general al temple de la Sagrada Família i processó Eucarística.

També es donarà una tanda per a infants els dies 29 i 30 de novembre i primer de desembre, a les deu del matí, en el temple.

LA CONFERENCIA DEL SENYOR JAUME ESMANDIA, AJORNADA

La conferència que l'enginyer En Jaume Esmandia havia de donar el pròxim divendres al Foment de Cultura (carrer de Llíria, 15) queda ajornada fins el dia 14 de desembre, per coincidir la seva celebració amb la inauguració de la Novena a la Immaculada Concepció.

GREMI DE SERRALLERS I FERRERS

El Gremi de Serrallers i Ferrers de Barcelona, amb motiu de la seva festa patronal dedicada a Sant Eloi, ha organitzat un concurs per aprendents, que s'inaugurarà el dia primer de desembre, a les cinc de la tarda.

La Publicitat

Edició setmanal d'Esports

publica en el seu número d'aquesta setmana:

CATALUNYA BAT GUIPUZCOA

DAVANT LA PROXIMA OLIMPIADA

EL FUTBOL CATALA TUTJAT PER UN TECNIO ANGLE

EL CAMPIONAT D'HOOKEY

EL CAMPIONAT DE L'ESPORT OLIMPISTA CATALA

LA CURSA DE LA PENYA ESPORTIVA ESQUERRA

PILOTA BASCO: BOXA: VELE: TENNIS: AUTOMOBILISME

INFORMACIO DE CATALUNYA TELEGRAMS DE LA PENINISULA, etc., etc.

PREU: 10 cèntims el número

UN ESTUDIANT

LA SESSIO DE L'AJUNTAMENT

Es acordada la rescissió del contracte amb la "U. E. P. F." i portar-la als Tribunals

LA PRESA DE POSSESSIO DELS REGIDORS GOVERNATIUS: ELS AFICIONATS DE LA SETMANA

La boira, la pluja, la humitat — si diguéssim la inclemència del temps? —, convidant a la tarda al recolliment, els habituals transients de la plaça de Sant Jaume aprofitaren l'avinentesa per entrar a Casa la Ciutat per passar una estona, qüestió de matar el mal temps, i qüestió potser també de veure el debut dels nous regidors. Potser també fou la fama creixent del jove síndic Sr. Vila Teixidó. Amb tot, el sentit comú més elemental fa suposar que l'interès que feu fer dues hores de cua al nombros públic era acaparar tot ell per la qüestió de les pomes túbriques, que en aquesta sessió havia de tenir un fatal (fatal per la U. E. P. F.) desenllaç. Abans de la reunió el senyor Alvarez de la Campa n'havia celebrat una de petita i preliminar (alhores), és a dir, dues; una amb els tinentes d'alcaldia i l'altra amb els nous regidors. Què es tracta en aquestes dues conferències? Hi havia qui deia si d'una permuta. Amb tot, no se sapigué res i les intencions del senyor alcalde quedaren sepultades en el més impenetrable dels misteris de Barcelona.

A tres quarts de sis menys cinc minuts l'alcaldia demana per entrar-se de l'acta de la sessió anterior. En arribar-ne la lectura al punt on fou acordada la separació entre l'Ajuntament i la Fira de Mostres, el senyor ALOS s'aixeca, demana la paraula i proposa que, ja que la Fira ha costat a l'Ajuntament passat de tres milions de pessetes i ja que en aquesta qüestió estan en joc no solament el comerç i la indústria catalana a l'interior sinó també el bon nom de Barcelona a l'exterior i a l'interior, suspengui l'alcaldia l'acord, s'obri una informació per determinar en què s'ha despesat els tres milions i ja que els cartells i altres propagandes de la pròxima fira circulen ja per l'estranger, s'espera a consumir la separació un cop celebrada la vinent per tal que a fora no traspuïn les interioritats de la penosa vida econòmica de la ciutat i quedi en bon lloc el nom de Barcelona.

El senyor ALCALDE li contesta que l'acord fou pres en ferm per l'Ajuntament, que es clar ell té facultats per suspendre'l, però que degut a les circumstàncies especialíssimes d'aquest consistori, prega al senyor ALOS que no li exigeixi l'exercici d'aquest dret per no pertorbar l'ambient de companyonia que no ha d'abandonar les decisions.

El senyor ALOS demana aleshores que de totes maneres es faci una informació sobre la despesa dels tres milions perquè quedi en bon lloc l'honorabilitat dels que la feren o bé que se'ls castigui si hi ha lloc.

Es aprovada finalment l'acta i es passa al

DESPATX OFICIAL

Consta de quatre oficis. El més important dels quals és el del Govern civil nomenat, per cobrir les vacants deixades pels regidors senyors Basaganya, Planas, Vila Marqués, Mayné, Fernández, Antequera, Buirent, Felis, Martín i Cabezas, els senyors Caparó, Molins, Camp, Girons, Cera, Artigas, Mundó, Madorell i Parellada.

Totseguit el senyor alcalde proposa que els senyors Argimon i Regàs vagin a cercar els nous regidors, els quals es presenten i prenen lloc en els escons de la dreta del públic, esquerra de la Presidència.

El saló queda ple; plena la presidència, plens els escons, ple el públic i plena la tribuna de la Premsa.

Les autoritats, amb aquesta disposició, han tingut un èxit que segurament no se l'esperaven.

Immediatament s'aixeca el senyor ALVAREZ DE LA CAMPA, per saludar els nous regidors.

Diu que té un veritable plaer en donar-los la benvinguda; els assegura que entren en una corporació on regna la més cordial companyonia, que no espèriu èxits de galeria ni d'altra classe i que hauran de procurar, entre tots, repartir-se el treball perquè no sigui massa. Que miraran que cada regidor no tingui al seu càrrec més que una feina determinada, i que així puguin atendre la plenament, ja que no vol que per salvar els interessos de la ciutat es descuidin els afers particulars, com hauria d'ésser en cas de trobar-se la pàtria en perill; però com que per ara no passa això, cal no carregar massa les espalles de ningú. Tot seguit els dona possessió.

El senyor CAMP, un dels nous regidors, s'aixeca per donar les gràcies i en nom de tots nou diu que com a fills amants de Barcelona, com amants de la nació, com amants de la ciutat, procuraran complir amb les importants obligacions que se'ls ha imposat; atorgaix que és completament nou en aquestes tasques, i que sent una intensa satisfacció i una gran emoció per la confiança que en ells s'ha posat. Essent,

donec, complet l'Ajuntament, es passa a l'ordre del dia.

ORDRE DEL DIA

En ésser llegit un dictamen de la Comissió central proposant que se refonguin les actuals oficines anomenades Negociat d'Estadística i Política Social, Registre Civil i Institut Municipal de Demografia en una sola, que es denominarà Institut Municipal d'Estadística, a qual agruparà els diversos serveis d'aquelles, i que la Comissió proposarà dintre quinze dies un reglament per al nou Institut, el senyor PROUBASTA s'aixeca per explicar la finalitat de la reforma. Amb gran nombre de dades explica que el cens oficial de Barcelona, que és de 710.000 habitants, és molt lluny d'ésser exacte, ja que per una banda s'infla amb fins polítics i electorals, mentre que per l'altra deixen de gurar al padró gran nombre d'habitants, de tal manera, que el cens veritable de la ciutat passa d'un milió, com tothom sap. Parla després de les diverses funcions de les diferents oficines que cal fondre en una i explica que per l'aïllament en què ara es troben llur tasca és molt imperfecta, cosa que és en perjudici dels interessos de la ciutat, ja deixen de tributar un nombre extraordinari d'habitants. Cita entre altres coses el padró de pobresa, dels quals el 40 per cent dels empadronats no en són.

El senyor GARCIA demana que es deixi en suspens fins arranjar uns quants detalls d'un dictamen sobre el servei de ferratge dels cavalls de la guàrdia municipal municipal (naturalment).

En llegir-se un dictamen de la Comissió de Cultura sobre l'aïllament dels lloguers dels locals es són instal·lades les escoles municipals, el senyor ALOS diu que aquestes quantitats s'haurien de consignar en el pressupost, ja que uns milers més de pessetes no haurien de carregar massa un pressupost de 14 milions.

El senyor Vila Teixidó, que en aquesta sessió començava de defraudar en el bon sentit de la paraula les legítimes esperances de l'auditori, es revela en un ironista de gran volada (els ironistes volen) i diu que el pressupost és el pressupost; és a dir, el Pressupost; que aquest pressupost un cop fet està dat i beneït i hom no pot afegir-hi res. Ara — aquí els nostres lectors apreciaran la finíssima intenció del senyor Vila (i no afegim Teixidó perquè no faci vers amb intenció) — ara, que si el senyor ALOS el convenc que és possible d'infringir la llei municipal sense conseqüències, ho faran amb molt de gust.

Però el senyor ALOS no vol que el senyor Vila es molesti, convenient-se, i es dona per convençut pel senyor Vila — vom sempre — afegix amablement.

Aprovats sense discussió els restants dictàmens de l'ordre del dia, es llegeix la següent

PROPOSICIO

LA RESCISIO DEL CONTRACTE AMB LA U. E. P. F.

Presentada pels senyors Proubasta, Campaña i Garcia, la proposició diu que, "estudades per la Comissió corresponent les denúncies presentades contra el servei que presta la Unió d'Empresaris de Pomes Túbriques, i en vista de l'informe emès per la Junta de Caps, s'acordi pel Consistori procedir a la rescissió del contracte que té celebrat amb la dita Empresa, passant al propi temps al jutjat el tant de culpa que correspongui, i notificar-ho així a la citada Companyia.

El senyor Proubasta explica la proposició, nascuda de l'acord pres en la sessió anterior que fou informada per la comissió l'esmena del senyor Vila.

que consisteix en anar a la regidoria a buscar el permís d'enterrar i a casa el metge forense i al jutjat municipal per les autoritzacions necessàries. I per aquests viatges, 95 pessetes!

A més a més hi ha bon pesseguet per "gratificacions autoritzades", i quines són aquestes gratificacions? (Moviments d'indignació en el públic.) Finalment, el deu per cent transitori autoritzat per l'Ajuntament sobre el preu dels taúts és comptat al final i sobre l'import total de la factura.

Acaba el senyor Proubasta amb la veu enrogallada per l'opinió, demanant, no solament la rescissió del contracte, sinó també el processament de la U. E. P. F.

Un del públic: Molt bé.

El senyor Girons, un dels nous regidors, saluda el Consistori i demana que sigui llegit el dictamen dels caps de Secció sobre el contracte amb la U. E. P. F., ja que, essent nous, podrien jutjar amb tota imparcialitat i coneixement de causa.

Es llegit el dictamen, que és molt extens i molt ple de dades, però que degut a les males condicions acústiques del dia i a la rapidesa de la lectura, no es pot seguir i molt menys resumir.

En acabar s'entaula un diàleg inintel·ligible entre els senyors Girons i Proubasta, i el primer pronuncia unes paraules que tampoc se senten.

El senyor Vila Teixidó, que amb prou feines podia repetir la seva imprecació, s'aixeca i aixeca la veu per tal que tothom senti com repeteix el discurs de la setmana passada sobre l'assumpte, i del qual diu que i proposa en diu una tasca ciutadana. Afegeix quelcom molt interessant sobre la consciència ciutadana i diu que ha de felicitar la digna Comissió, la Presidència, el Consistori, la Premsa i el públic en general i sense excepció, a ell mateix i a una pila d'altres entitats, el que recorda als que l'esculten que s'acosten les festes de Nadal.

Dia que els nous regidors poden estar ben tranquils, que tot anirà bé, i havent-s'hi posat els nous regidors, el senyor Vila Teixidó llença noves felicitacions a l'ambient i acaba per acabar.

El senyor PUIGMARTI explica als nous regidors que no han de tenir cap recel en votar la proposició, ja que un dictamen semblant fou presentat cada any a l'Ajuntament des de 1914, però que la Companyia sempre aconseguí tirar-lo a l'aigua amb les seves intrigues.

Després també felicita els nous regidors, per la sort que han tingut (decididament Nadal s'acosta).

El senyor VILA TEIXIDÓ torna a parlar, però aquest cop fa el que se'n diu parlar, manifestant als regidors novells que no han de tement que la Companyia un cop rescindit el contracte abandoni els serveis, ocasionant un greu conflicte a la ciutat. No, això no passarà, perquè en les condicions preliminars del contracte s'estipula que en cas de rescissió la Companyia haurà de prestar els serveis fins que una altra societat (una altra societat??) se n'encarregui.

S'aprova la proposició; el públic dona evidents mostres d'alegria, i se senten un parell d'aplaudiments, amb reprimits.

En això ens toquen l'esquena i un distingit empleat municipal ens manifesta que amb motiu de la presa de possessió dels nous regidors el senyor alcalde obsequia la Premsa amb un magnífic Henry Clay de R. O., perquè també ens felicitem de l'efectament. No hi ha cap dubte, Nadal s'acosta.

En dir això de Nadal ja no pensem en la pobra U. E. P. F. Afegeixem, però, per acabar aquesta qüestió, que la resolució presa, si bé no la veiem prou clara des del punt de vista legal, en canvi satisfà l'opinió, descontenta d'aquest servei, i això pot fer avui possible un acord que en circumstàncies normals hauria estat ple de perills per a l'Ajuntament.

No havent-hi cap més regidor que vulgui usar més de la seva paraula i del temps i de l'atenció de tots, són donades les sobres als aficionats, els quals les aprofiten com si fossin bresques.

ELS ESPONTANIS

EL SENYOR JOAN RUBIO CÀSSELLES, ESCRIVENT DE LA CASA

Es jove encara i unes ulleres que acaba d'estrenar especialment per a l'acte, i que ningu fins ara les hi havia vist, li donen un cert aire que el lector i l'interessat poden escol·lar a llur gust.

Les males condicions acústiques del dia, com ja hem dit, i les males condicions acústiques de la sala, que no cal dir són encara superiors, ens eviten una ressenya massa detallada.

Sembla que es queixa el senyor Rubio de la injustícia en els nomenaments. Diu al cap de molta estona i això se sent, degut a un canvi de veu, que se li digué que els regidors es repartien la provisió de les vacants per torn rigorós.

Presenta un projecte, segurament molt raonat, sobre la manera com han d'ascendir els empleats municipals.

Evidentment, el sistema actual d'escalas fins al primer pis i ascen-

sor per al segon, no pot ésser més injust.

Sembla deduir-se que si tot es fa amb més justícia tindriem el senyor Rubio en un lloc molt elevat, atí de l'escala solal, com de la municipal.

Demana, finalment, que s'estableixi l'escalafó, que s'exigeixin responsabilitats i la creació d'una escola de funcionaris administratius a la Universitat.

EL SENYOR ANGEL SOTILLOS, SEPULTURER I AUTOR

El senyor SOTILLOS, que té un cognom molt apropiat al càrrec, i un nom que és l'ideal ornamet de tota tomba que s'estimi, comença a llegir les seves quatrilles d'esquena a la tribuna de la premsa, i amb veu molt cavernosa.

Per signes preguem a l'encairgat del servei de premsa a l'Ajuntament, que ens faci el servei de girar-nos l'orador, i encara som a temps de fer-nos càrrec de les penes de l'abnegat enterrament en l'exercici de la seva delicada missió.

Parla del seu escrit, que és un inspirat cant a la vida de la mort, dels sofriments, de les penes i fatigues que representa el treball en els dies tenebrosos que la pluja llançada amb pols segur per un vent implacable i freqüent penetra fins als ossos (del sepulcrer, s'entén), i demana (el sepulcrer, és clar) impermeables i botes d'aigua, i abrics pel fred.

I després parla de la calor insuportable de l'estiu i dels altres diversos elements adversos, i, finalment, s'endinsa pel laberint inextricable dels carrers de tombes, d'hipòpogs, de nixols, de pantons i, sobretot, d'epitafis, per demostrar-nos que no hi ha manera de trobar, sense una pràctica constant, la direcció necessària i justa, la qual cosa demostra la necessitat imprescindible d'una guia, més que no pas, com algú havia insinuat, la creació d'un Cos d'Urbanes.

Continua parlant de la guia i explica els avantatges que pot tenir, i manifesta que ell, personalment i per iniciativa pròpia, ha fet ja quelcom en aquest sentit.

Acaba oferint els seus serveis als regidors, a la premsa i al públic, en general, cosa que produeix una certa fredor en l'assemblea, i tothom es pensa que es va a retirar, quan agafa un paquet misteriós que havia posat damunt la tauleta.

Creiem que el paquet conté mostres de cadàvers o bé algú els perdut que pensa dipositar a Majordomia; però aviat ens tranquil·litzem: el paquet misteriós conté una munió de petits llibrets que el senyor Sotillos prega que siguin repartits entre els regidors, la premsa i el públic, en general, i en citar aquests tres estaments fa tres profundes—és el cas de dir-ho—reverències, i es retira amb tota dignitat.

Els llibrets arriben a nosaltres. Dament d'una coberta blau cel unes lletres impreses ens diuen que es tracta d'una "Guia pràctica del Cementiri Nuevo (Sudoeste), por Angel Sotillos". No hi ha dubte: a l'Ajuntament sempre hi ha alguna ganguet.

EL SENYOR PAU MIR

Estàvem examinant la "guia pràctica" que hem tingut la desgràcia de perdre, i no sabem si anava prologada per algun dels nostres primers literats, quan ens donàrem compte que el senyor Pau Mir estava llegint ja el seu interessant treball, però també d'esquena a nosaltres i tan poc se sent una paraula seguida del seu parlament. Ens enterem només que es tracta de la casa número 13 del carrer del Carme, afectada per la reforma, el propietari de la qual hi fa obres sense permís de l'Ajuntament, per tal d'apujar els lloguers.

Parla de la crisi de vivendes, de les escalas de les cases i d'un guàrdia urbà 177 i diu que cal castigar els autors.

FINAL DE LA SESSIÓ

En totes aquestes el senyor Alvarez de la Campa ha sortit del saló; el senyor Vila Teixidó ha armat una tertúlia amb els nous regidors; alguns dels assistents han passat a absents, el senyor Argimon ha passat a la Presidència—història de contrari-ho a la família—és a dir, la sala és mig buida quan el senyor Mir acaba, i com que el senyor Argimon ha tingut el bon encert de no moure's, té la sort de poder anunciar que el senyor Segimón Pérez Verdú no pot exposar la seva anàlisi d'una qüestió per estar malalt, segons certifica el metge i la més gran encara de poder tocar la campaneta a dos quarts de vuit menys cinc minuts, i dir que la sessió és aixecada, al temps d'aixecar-se ell.

ELS NOUS REGIDORS

Hem tingut el gust de parlar amb un dels nous regidors nomenats de R. O., el qual ens ha manifestat que les indicacions perquè es decidís a acceptar el càrrec foren de naturalesa que no admitiesen refus.

Es desitja molt de veres que l'Ajuntament, amb aquest nou reforç, no s'assembli a l'anomenat del Comte de Chester, per ésser el capità general d'aquest com que el va imposar, sinó que es faci, en tots conceptes, digne de la ciutat.

En aquella avinentesa, la renovació fou total, i com els designats, persones honorabilíssimes totes elles, oferissin resistència a ocupar el càrrec, el comte de Chester els ensenyà el camí de Montjuich, accedint per fi a constituir un Ajuntament que ha deixat nou per una estretor de mires, inutilitat i desídia tan grans que encara Barcelona en sofreix els perjudicis.

EL GOVERN DEL DIRECTORI MILITAR

LES JORNADES REIALS D'ITALIA

ELS AUGUSTOS VIATGERS, DESPRES DE FLORENCIA, HAN VISITAT BOLONYA I NAPOLS

EL "MODUS VIVENDI" COMERCIAL ENTRE ESPANYA I ALEMANYA HA ESTAT PRORROGAT PER SIS MESOS

L'ESTADA A FLORENCIA. A LA SEU

Florencia, 24. — (Rebut amb retard.)

A les onze del matí del disabte, els sobirans espanyols, el general Primo de Rivera i els respectius seguidors, sortiren del Palau Pitti i van començar les seves visites a la població, acompanyats del ministre de les Colònies, senyor Federzoni, l'alcalde, el prefecte de Florencia, el comandant de divisió, alguns caps de cos i altres personalitats, entre les quals figurava el senyor Poggi, director general de les Galeries florentines, encarregat de donar explicacions als reis en les visites que realitzen.

Els sobirans es dirigiren primerament a la Catedral, essent rebuts per l'arquebisbe de Florencia, monsenyor Mistrangelo, acompanyat del capítol metropolità.

Els sobirans besaren la mà del cardenal arquebisbe, dirigint-se de seguida a l'altar major, davant del qual s'agenollaren sobre magnífics coixins que es trobaven disposats a l'efecte, i resant breus instants, tenint al seu costat el general Primo de Rivera i altres personalitats.

Després de resar els reis visitaren detingudament el temple, admirant els tresors artístics que conté, els quals foren ensenyats pel cardenal arquebisbe i els canonges.

Després sortiren de la Catedral i travessaren a peu la plaça entre les aclamacions entusiàstiques de la multitud, dirigint-se al Baptisteri de Sant Joan.

— Havas.

VISITES

Florencia, 25. — A la seva sortida de la Catedral, els reis el general Primo de Rivera i senyor Federzoni, recorren detingudament les cèlebres capelles dels Medícis.

Des de la basílica es dirigiren al palau Riccardi, on hi ha instal·lada la prefectura, essent rebuts pel prefecte al peu de l'escala.

Els sobirans visitaren tots els grans salons dels Medícis, manifestant a cada moment la seva profunda admiració davant de les riqueses que l'edifici té, entre les quals figuren superiors "frescos" i magnífics tapissons dels Medícis.

Els sobirans es retiraren a dos quarts d'una del matí, fent present al prefecte, senyor Gazzaroli, i a la seva esposa, el seu profund agraïment per l'acollida que se'ls havia tributat i la seva satisfacció per la interessant visita.

Afe seguit, els reis es dirigiren a Santa Maria la Nova, on foren rebuts pels Pares Dominicans i les comunitats reunides de Santa Maria la Nova i Sant Mare i Santa Dominica, visitant l'església i detinent-se alguns minuts a la capella dels espanyols, decorada amb "frescos" del segle XV i en el qual figuren inscripcions amb idees filosòfiques de Sant Domènec.

— Havas.

BANQUET AL PALAU PITTI

Florencia, 25. — El ministre de les Colònies, senyor Federzoni, va oferir un banquet en honor dels reis d'Espanya, a una de les grans sales del palau Pitti, assistint-hi un reduït nombre de comensals.

Mentre se celebrava aquest banquet, en fou oferit un altre al Gran Hotel en honor dels altres personatges que formen el seguici dels reis. — Havas.

Florencia, 25. — Acabat el banquet, els reis es traslladaren a la Galeria dels Pitti, pel corredor interior que uneix el palau Pitti amb el palau Vecchio.

A les 4.40 de la tarda els sobirans sortiren per la porta principal de les Galeries Florentines, tornant en automòbil al palau Pitti. — Havas.

EL PRINCEP HEREU

Florencia, 25. — Els reis estigueren al palau Pitti a les 6.20 de la tarda, rebent el príncep hereu de Suècia i la seva esposa, que des de fa quinze dies són a Florencia d'incògnit.

Després el rei don Antóns amb el general Primo de Rivera i el ministre senyor Federzoni, es va traslladar a l'Institut Geogràfic Militar, on va estar prop d'una hora, admirant tota l'organització cartogràfica, que és esplèndida.

Don Antóns i el marquès d'Estella felicitaron els oficials directores de l'estament servei.

A dos quarts de nou presidiren els reis un sopar íntim de catorze coberts, al palau on s'estaigien. — Havas.

RECEPCIÓ AL PALAU VECCHIO

Florencia, 25. — A les deu de la nit va tenir lloc la solemne recepció organitzada per l'alcalde i l'Ajuntament en honor dels monarques. El palau Vecchio, on s'ha celebrat, estava esplèndidament adornat.

Abans de començar l'acte, el palau estava concorregut per les personalitats més sobresortides de la ciutat. Un dels primers en arribar fou el cardenal arquebisbe de Florencia, senyor Mistrangelo.

Fa els honors l'alcalde, senyor Garbaso i la seva esposa.

Don Antóns ha arribat al palau acompanyat del general Primo de Rivera, del ministre senyor Federzoni, del cap de la missió militar, posada a les ordres de Sa Majestat, dels ambaixadors d'Itàlia a Madrid i d'Espanya al Quirinal, etc. La reina dona Victòria no va assistir a la recepció, per trobar-se cansada.

L'alcalde i els regidors van donar la benvinguda al Rei, el qual, acompanyat del seu seguici, anà admirant les sales del Palau. El saló anomenat del segle XVI presentava un cop de vista tan superb que va produir al Rei la major admiració, fent-ho així present a les persones que l'acompanyaven.

El seguici va seguir després al saló de Lleó X, actualment despatx de l'alcalde, on aquest va presentar a don Antóns diversos personatges, amb els quals va conversar.

Don Antóns va parlar també amb el tinent Nicolodi, que va quedar cec en la guerra, fent-li algunes preguntes sobre el combat en què va perdre la vista.

El diputat feixista senyor Capani, que és un dels directores de les Olimpíades italianes, va pregar al monarca que Espanya enviés una representació esportiva a Florencia, amb l'objecte de prendre part en la reunió internacional gímnastica, que tindrà lloc el vinent mes de maig, a la qual cosa va accedir don Antóns.

Aquest va conversar després amb el general Alessio, al qual va felicitar per les moltes condecoracions que portava. També va parlar amb el secretari general del partit feixista, el diputat Giunta; amb el general Balbo, amb la comtessa Pandolfini i amb altres persones.

Acabades les presentacions, els invitats passaren al buffet, i després el Rei fou acompanyat al segon pis del palau, on va visitar les habitacions anomenades de Leonor de Toledo.

A l'escala formaven en dobles rengleres, empleats municipals, vestint les tradicionals lluiries blanc i vermell, sostenint atxes amb les quals il·luminaven l'escala.

La desfilada del seguici, a les galeries del palau, i al so de les trompetes d'argent dels servidors municipals, davant de la decoració medieval de l'escena constituïa un espectacle magnífic.

Don Antóns i el seu seguici abandonaren el palau Vecchio a dos quarts de dotze del vespre.

El general Primo de Rivera, molt obsequiat durant la recepció, especialment pels caps feixistes de Florencia, conversà amb tots i més extensament amb els senyors Giunta, Capani, Chiostrini i general Alessio.

LA SORTIDA DE FLORENCIA

Florencia, 25. — A les nou d'aquest matí els sobirans espanyols han anat a la històrica capella del palau Pitti, on han dit missa.

A les 9.40 han sortit.

L'estació està guarnida de flors i tapissons.

Totes les autoritats locals presenten els seus respectes a don Antóns i a la reina. Aquell parla amb l'alcalde i el prefecte, donant-los les gràcies per l'acollida dispensada per la ciutat de Florencia.

El marquès d'Este'la, en altre grup, parla amb el cap del feixisme general Italo Balbo, al qual felicita per la disciplina i bon esperit de les tropes a les seves ordres.

L'ARRIBADA A BOLONYA

Bolonya, 25. — En baixar del tren els sobirans espanyols foren saludats pel ministre Oviglio i altres autoritats presents.

Espanyol, on va tenir lloc la primera de les cerimònies organitzades en honor dels reis.

A causa del mal temps l'aviació es va veure obligada a renunciar a l'homenatge projectat en honor dels monarques, als quals va remetre un pergamí amb una dedicatòria escrita en espanyol. — Havas.

VISITES

Bolonya, 26. — Després de la visita a Sant Petroni, els reis i hostes es dirigiren a l'Argiminas on foren rebuts pel claustre acadèmic amb el tradicional abillament.

L'alcalde els saludà en nom de la ciutat i expressà el seu agraïment per l'homenatge a la cultura pàtria que significa el viatge regi. El rector de la Universitat pronuncià un eloqüent discurs, al qual don Antóns contestà amb un altre de caràcter històric.

El ministre Federzoni correspongué amb un altre discurs molt afectuós.

Després es dirigiren a l'església de Sant Domènec per visitar la tomba del Sant i seguidament, acompanyats del general Primo de Rivera i el seu seguici, anaren a la Casa del Soldat on foren rebuts pel general Sani.

Don Antóns, després de recordar les glòries de l'exèrcit italià, digué que com a cap de l'exèrcit espanyol saludava a tots els soldats invitats-los a eridir una "visca Itàlia", que, naturalment, fou contestat per tots els presents, els quals entonaren l'himne del Piave.

Després es representà una al·legoria simulant un atac dels bersaglieri. Finalment una cançó en espanyol interpretà una cançó del seipats.

Els augustos hostes es dirigiren a l'estació per emprendre el viatge cap a Nàpols. — Havas.

LA VISITA AL COLLEGI ESPANYOL

Bolonya, 26. — Els reis i visitants foren rebuts pel Comitè d'Administració, el Duc de l'Infantado, alguns cardenals i diverses personalitats de la ciutat. En la comitiva hi figuraven alguns prelat i estudiants amb llurs típiques vestits.

Don Antóns i Dona Victòria visitaren les dependències del Palau, dirigint-se després a la capella gòtica, on ocuparen un tron de vellut roig. A la capella hi hagué exposició del Santíssim oficiant els cardenals i acabant la cerimònia amb el Tantum ergo i Te Deum.

La regia comitiva contemplà la ràpida recordatòria de la visita de Carlos V i en descobriren una altra en memòria de la visita actual. Acabada la visita els reis i hostes sortiren de la capella sota un talem de seda groga. Al pati del Col·legi, els sobirans posaren la primera pedra d'un monument dedicat al cardenal Alborno.

— Havas.

N. de la R. — A causa dels temporals, les comunicacions són molt difícils. Els despatxos referents a la visita al Col·legi espanyol són molt incomplets.

Don Antóns, responen als discursos que li dirigiren el Director i el Rector del Col·legi, pronuncià un discurs elogiant la labor cultural del Col·legi. — Havas.

L'ARRIBADA A NAPOLS

Nàpols, 26. — Els sobirans han arribat aquest matí a les 9.40. Han estat rebuts pel Duc i la duquessa d'Aosta, el ministre de Marina, Almirall Tachon di Revel, en representació del Govern i totes les autoritats de la ciutat.

En representació del Govern i del president, el ministre de Marina ha ofert un dinar a l'"Hotel Excelsior" al general Primo de Rivera i a l'almirall espanyol. — Havas.

Roma, 25. — En aquesta visita a Nàpols, Don Antóns rebé les insígnies de Consol honorari feixista. — Radio.

LA POLITICA ITALIANA I EL VIATGE REIAL

Roma, 25. — Segons les impressions recollides en la Cambrà i en els centres polítics, el resultat del viatge dels sobirans espanyols ha d'ésser considerat com una confirmació de les declaracions que Mussolini va fer al Senat dient que la política italiana desitja romandre apartada de les divergències anglo-franceses, i ésser autònoma per poder assegurar el manteniment de la pau i de l'Entesa, així com una solució de les reparacions

que respongui a l'interès general.

L'abast de l'aproximació entre Itàlia i Espanya no pot, doncs, tenir efecte retroactiu. Es, com ha dit un ex-ministre, una possibilitat d'equilibri per a l'esdevenidor i no s'han de considerar els canvis d'impressions que acaben de celebrar-se a Roma com una intel·ligència italo-hispano-anglesa amb un relatiu allament de França com volien suposar alguns diaris britànics.

Mussolini, en el seu discurs del Senat, explicà que el desig d'Itàlia és viure d'acord amb França, i a Roma no cessa de repetir-se que Itàlia treballa per reforçar l'Entesa. — Radio.

COMENTARIS DE "LE MATIN"

París, 26. — Començant les festes hispano-italianes que han tingut lloc recentment a Roma, "Le Matin" compara les esquadres mediterrànies de França amb les d'Itàlia i Espanya reunides, posant de relleu el fet d'ésser la marina italiana imponent i que altrament és pel nombre més fort que la que França té al Mediterrani, creient que l'ajuda d'Espanya, encara que relativament feble, constituïria un avantatge considerable, per la possessió de la base naval de les Balears.

"Le Matin" jutja que és una qüestió vital per a França poder assegurar en tot moment, i davant una agrupació qualsevol de potències, la llibertat i la seguretat de les seves comunicacions amb els ports de l'Àfrica del Nord, però les unitats franceses són avui dia insuficients.

L'aproximació entre Itàlia i Espanya porta un nou element a les relacions de les potències, element que França no ha de menysprear.

"Le Matin" pensa que un dia es plantejarà la qüestió de saber si França ha de participar en la política mediterrània de la llatinitat o persistir en la seva actual política, l'article fonamental de la qual és la intel·ligència amb Anglaterra. — Havas.

DECLARACIONS DEL SENYOR PEREZ CABALLERO

París, 26. — "Le Journal" publica una entrevista celebrada per un dels redactors amb l'ex-ministre d'Estat espanyol senyor Pérez Caballero.

L'esmentat diplomàtic declarà que el viatge dels sobirans espanyols a Roma, que surt fora del marc protocolari, tindrà felices conseqüències en les relacions italo-espanyoles, el mateix que en la política europea i en la civilització llatina.

L'Espanya catòlica, afegeix, veu en la visita dels seus reis al Papa i al rei d'Itàlia un "mentiu" a la llegenda reaccionària presentant davant per davant dues personalitats enemigues.

Espanya i Itàlia, aproximant-se, solament poden inclinar-se a viure en harmonia amb França, malgrat les incidències i topades d'interessos sempre passatgers.

Una comunitat en les aspiracions dels tres països impulsa aquests a una unitat superior i indispensable, per a la propagació de civilització llatina i respecte aquest particular l'Àfrica del Nord presenta un camp admirable per a llur acció conjunta.

La visita dels sobirans espanyols a Roma, acabada dient el senyor Pérez Caballero, lluny de constituir un nou exclusivisme, formarà la primera part d'una labor preparada entre veïns d'una mateixa raça. — Havas.

UN TELEGRAMA DE L'ALCALDE DE ROMA

L'alcalde de Roma ha adreçat el següent telegrama al de Madrid: "En el moment que els sobirans de la noble nació espanyola abandonen la capital d'Itàlia, remeto a V. E., a aquesta administració i al poble madrileny l'expressió i la salutació de Roma, origen i símbol de totes les glòries del món llatí que en l'augusta persona del rei ha volgut entusiàsticament acollir i dignament honorar al gran, il·lustre i cavallerós poble d'Espanya."

A LA PRESIDENCIA

El president interí del Directori, marquès de Magaz, ha rebut aquest matí la visita dels senyors Arlegui i Cadalso.

Ha manifestat el president que aquest matí s'havia reunit el Directori, per tal d'ultimar la modificació de la Llei de Reclutament.

Ptes. parell

VENDES AL DETALL

Carrer ANSELM CLAVÉ, 9 (Final de les Rambles)

(Abans carrer Dormitori Sant Francesc).

Els POLVOS d'HORLINE fan una cara formosa i avellutada, i fan devenir la pell fina i agradable, com la d'un infant. Els POLVOS d'HORLINE són el millor secret de formosor i joventut.

PRODUCTS HORLINE:

AIGUA d'HORLINE (tintura progressiva per els cabells blancs): 6. **DEPILATORI** (actiu i inofensiu): 6. **POLVOS** (molt adherents): 2'50. **CREMA** (evita les arrugues): 2'50. **AIGUA DEPARFUMADA** (en comprimitos efervescents): 5. **BATHOL MONTRY** (fàcilment per bany de peus): 5'50. **SANIDEL** (comprimats de barbi-rum per a regenerar el cabell): 3'50.

Model: General:

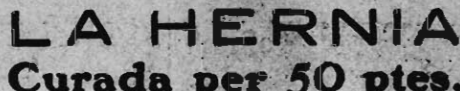
Establiments DALMAU OLIVERES, S. A.
-S'ASSEG DE L'INDUSTRIA. 16 BARCELONA

D. R. BOADA Vins urinàries, pell, Raigs X,
Distèrmia. Rambla de Catalunya, 31, 1.er, 2.º. De 2 a 5 i de 7 a 8.—Clínica: Sant Pau,
número 44. De 7 a 10 de la nit.

RAY

THE UNIVERSITY OF
GEORGIA
GEORGIA INSTITUTE OF
TECHNOLOGY

Rbla de les Flor. 16

"PERFECT" Aquest comode i practicable aparell elabre sense molles, que s'emmotolla al cos com un guant, no es ressalt dels defectes dels sistemes francesos, superant-los en qualitat, comoditat i en els resultats positius de contenció i curació radical de l'hernia (trencadura). 5.000 pessetes es reglen a qui desitja el contrari. No compris cap altra mena d'embotat ni vengues a assegurar-te que mereixels aparells "perfect".
Braner sense adonar-se.
Casa PALAU, Carrer Ampio, 14 (locals a l'esplanada de la Mercè).

Planta
ondulada de
120 por 75 cm.
Piso: 7'50 m.2

ROCALLA

PER A TEULADES

Materials armats ab amiant exclusivament
JOSEP ESTEVA / Pila.

Portal de l'Angel, ! i 3 pral :: Telèfon 3344-A

FABRICA A SARRIA

SENYORA
les seves muges de seda

Clinica Vies Urinarias

**CAMBRES
DE BANY**

BAIERS
LAVABOS
WATERS
BIDETS
DOUTXES
RIXETES
Etc

Pre
Red

ENRIC CARDON
Vergara = 1
Comte Asah = 39.43
BARCELONA

DR. VELLVE | DEMANEU ELIAS
UROLOG | CICLE IL·LUSTRAT
Ferran, 59 - BARCELONA

a 0'50 pessetes les deu primeres paraules i a 0'10 per :: :: cada una d'excés :: ::

MOSSOS de magatzem, s'ofereixen
Escriure a LA PUBLICA

DIVERSES

~~CONFIDENTIAL~~

supuracions i sorderes cròniques. Operacions a preus mòdics. Telef. 1773 B.

COPIES a màquina. Circulars. Im-
duccions del francès i ●

REMINGTON, màquina d'escriure, re, en bon estat, per vendre. Còdols 11 real, en

LLUIS Jover Kunell, advocat, ha nomenat el seu despatx al carrer de Diputació, número 292, principal.

PREMSES Copia cartes, des de
preissetes. Mallorca, nu
mero 123, interior.

LOGGERS

EDIFICI per a indústria. A Sant Feliu del Llobregat, es veu

LOCAL propi per a indústria i o
merc, es traspassa. Raó: M

CARRO de repartiment, haca jo
llogaré tres pessetes ho
Entença. 9. Dofira.

VENDES

CAIXA de cabals, refractaria, bu

1. *Anterior - Anterior*

CORTS CATALANES, 613

CAMPANILE costruita, pro-
dotto per ambienti artistici
